

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 378/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Београд, чији је пуномоћник Зорица Јеленковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Јордан Таневски, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 671/19 од 29.11.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 21.10.2020. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 671/19 од 29.11.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 21.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 671/19 од 29.11.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 21.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2779/16 од 03.02.2017. године (која је исправљена решењем истог суда од 25.12.2019. године), ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и одржан на снази закључак о извршењу И Ивк 3218/14 од 06.02.2015. године, па је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати 4.340,00 динара са законском затезном каматом по стопи прописаној Законом о затезној камати почев од 24.12.2014. године до исплате, као и трошкове извршног поступка од 4.680,00 динара. Ставом другим изреке утврђено је да је повучена тужба у делу захтева за 6.510,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 15.400,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 671/19 од 29.11.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 21.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП.

Побијаном правноснажном пресудом тужени је обавезан да тужиоцу плати досуђени износ на име дневне карте за коришћење паркиралишта, уз правилан закључак судова и правилну примену одредби чланова 16, 17 и 19. Одлуке о јавним паркиралиштима Града Београда („Сл. лист Града Београда“, бр. 12/10,...42/11) и одредби Закона о комуналним делатностима. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе – извода из пословних књига за извршене комуналне услуге паркирања на општим паркиралиштима, поднет је 24.12.2014. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 4.680,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413, у вези члана 410. став 2. тачка 5, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић